

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **F. V.**
bytem V. 246, X R. p. R.

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2018, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2018, č. j. X, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalovaný shora citovaným rozhodnutím změnil rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm (dále jen „městský úřad“) ze dne 2. 2. 2018, č. j. X.
2. **Přestupku na úseku zbraní a střeliva** podle § 76a odst. 1 písm. b) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních střelivu a o změně dalších zákonů, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku, se žalobce dopustil tím, že dne 16. 8. 2016 kolem 18.45 h v obci V. ze zahrady u domu č. p. X vystřelil ze vzduchovky zn. Designed Germany Tytan Model WF 600P ráže 5,5 mm (dále jen „vzduchová zbraň“) nejméně osm ran, přičemž neučinil dostatečná bezpečnostní opatření k tomu, aby střely nelétaly na sousední pozemek parc. č. X v k. ú. V., kterým je zahrada J. a J. J. u domu č. p. X, kde se v danou chvíli nacházela kulturní komise obce V. v počtu sedmi osob, čímž z vědomé nedbalosti jako vlastník

zbraně kategorie D podle § 7 písm. e) zákona o zbraních porušil § 15 odst. 3 zákona o zbraních, které stanoví pro vlastníky takové zbraně zákaz střelby ze zbraně na místě, kde by střelbou mohl být ohrožen život nebo zdraví osoby nebo způsobena škoda na majetku, není-li na takovém místě určen pro střelbu bezpečný prostor, zajištěn dohled odpovědné osoby nebo není-li takové místo viditelně označeno jako místo, kde probíhá střelba, na kterém je střelba umožněna pouze s vhodnými ochrannými pomůckami. Za přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 3 000 Kč.

3. Žalovaný formulačně změnil výrok o přestupku na citované znění, změnil formulaci výroku o náhradě nákladů řízení ve výši 3 500 Kč, snížil pokutu na 3 000 Kč a potvrdil výrok III. rozhodnutí městského úřadu, kterým městský úřad uložil propadnutí zbraně.
4. **Žalobce v žalobě** obsáhle namítal nedostatečné zjištění skutkového stavu. Žalobce přestupek nespáchal a jeho spáchání správní orgány neprokázaly. Nebylo možné zaznamenat sluchem ani zrakem diabolky vystřelené ze vzduchové zbraně. Správní orgány stranily svědkyni J. (dále jen „oznamovatelka“). Vadou bylo, že neproběhlo šetření na místě. Žalobce se nemohl vyjádřit k nákresu policisty před jeho založením do spisu. Znalecký posudek měl vady a nebyl řádně posouzen – znalec činil právní závěry, k čemuž nebyl oprávněn. Městský úřad činil odborné úvahy o odrazu střely od plastové láhve, ke kterým rovněž nebyl oprávněn (v oblasti balistiky). Vadou bylo, že nebyl vyslechnutý znalec. Není pravda, že žalobce si měl nechat vypracovat znalecký posudek, důkazní břemeno se na něho nepřesunulo. Odnětí zbraně bylo protiprávní. Nesprávně byl v protokole označen čas skutku (výpověď o odpoledních či dopoledních hodinách střelby jiný den). Městský úřad ve svém rozhodnutí neuvedl celé číslo účtu. Vadou bylo, že nebyly zajištěny diabolky ze zahrady oznamovatelky, chybí tak objektivní důkaz o střelbě.
5. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** uvedl, že nadále trvá na tom, že jednání žalobce je přestupkem. Vzhledem k tomu, že se jednotlivé námitky žalobce ztotožňují s námitkami, které žalobce uváděl již v průběhu správního řízení, odkázal žalovaný v plném rozsahu na podrobné odůvodnění rozhodnutí o odvolání.
6. **Žalobce v replice** uvedl, že diabolky se zavrtají při jeho střelbě na zahradě vždy do hlíny nebo končí v uloženém dřevě, které tvoří několikametrovou hranu o šířce jednoho metru. Nebylo prokázáno, že žalobce střílel zbraní, o které městský úřad rozhodl, že propadá. Žalobce zbraň odevzdal policii k testům slyšitelnosti a viditelnosti letu diabolky a s odnětím zbraně nesouhlasil, jak je uvedeno v protokole. Oprávněné úřední osoby městského úřadu nejsou nestranné a nepřípustně žalobce kritizují.
7. **Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
8. Soud zjistil ve vztahu k souzené věci **ze správního spisu** z odevzdání věci k projednání přestupku Policie České republiky (dále jen „policie“) ze dne 29. 8. 2016, že žalobce měl dne 16. 8. 2016 okolo 18.45 h v obci V. ze zahrady u svého domu č. p. X vystřelit ze vzduchovky nejméně 8 ran na sousední zahradu oznamovatelky, kde v tu chvíli hodnotila komise obecního úřadu zahradu oznamovatelky a tím se měl dopustit přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích,

ve znění účinném ke dni údajného spáchání přestupku (dále jen „zákon o přestupcích“). Jako svědkyně byly označeny H. H., K. K., H. M., D. S., E. Š., E. V. a J. F.

9. Oznamovatelka dne 17. 8. 2016 v 9.30 h oznámila policii střelbu pravděpodobně ze vzduchové pušky ze strany žalobce okolo 18.45 h na její zahradu, kterou právě hodnotila komise obecního úřadu.
10. Podle protokolu o ohledání místa dne 17. 8. 2016 v 9.40 h zahrada u domu oznamovatelky č. p. X je oddělená od zahrady žalobce pletivovým a živým plotem, který tvoří vysoké husté tují a listnaté keře. Přes tují není do sousední zahrady vidět a mezi poslední tují a listnatým keřem je volnější výhled, kde lze zblízka do zahrady nahlédnout. Ze strany domu žalobce je na levém rohu domu oznamovatelky okapový svod, na kterém je ve výšce 2 m oprýskaná hnědá barva ve tvaru kolečka a plech je uprostřed prohnutý – je zde vryp. Na okapu ve výšce 5 m je patrné stejné kruhové místo s oprýskanou barvou. Podle protokolu nebyly zajištěny žádné stopy. Popsaná zahrada, ploty a okapy jsou zaznamenány na 19 fotografiích. Fotodokumentace zahrnuje tři snímky vzduchové pistole žalobce bez jakéhokoliv dalšího úředního záznamu. Součástí spisu je ručně provedený náčrt – situační plánec obou zahrad s označením místa, odkud měl žalobce střílet, údajného místa, kde stála plastová láhev jako terč (mezi místem střelby a plotem mezi sousedy) a ve stejném směru poblíž složené dřevo, dále postavení členek hodnotící komise na zahradě oznamovatelky.
11. Dne 17. 8. 2016 se k podání vysvětlení policii v 10.47 h bez předvolání dostavila oznamovatelka kvůli výtržnictví žalobce a uvedla: s manželkou žalobce nikdy neměla žádné spory, až se před šesti lety znovu provdala za žalobce, který se nastěhoval a od té doby má žalobce neustále nějaké spory se všemi sousedy kolem něj, některé řešila i policie. Při vyměření pozemku oznamovatelkou se zjistilo, že zahrada kolem domu žalobce je větší, kdy část zahrady patří oznamovateli a sousedům F. Oznamovatelka dostala stavební povolení na stavbu plotu kolem jejích pozemků, tedy na ploše, kterou nyní užívá žalobce jako zahradu. Když začali stavět, tak jim žalobce několikrát poškodil sloupky, řešila to přestupková komise. Manželka žalobce dala žalobu k soudu a v prvním rozhodnutí soud dal oznamovatelce za pravdu a neuznal žádost manželky žalobce o vydržení pozemků, následovalo odvolání. Od podání žaloby oznamovatelka stavbu plotu zastavila a stále je mezi zahradami plot z pletiva, zarostlý tujími a listnatými keři. Kvůli plotu a výměře pozemku následovalo několik oznámení na policii (oznamovatelkou nebo jejím manželem na žalobce). Od oznámení v dubnu 2015 ohledně poškození sloupků plotu oznamovatelkou s rodinou nechala rodina žalobce na pokoji a nedělají žádné naschvály. Pouze občas žalobce střílí ze vzduchovky na pozemek oznamovatelky. Minulý týden slyšela oznamovatelka střelbu ze vzduchovky a nárazy diabolkou do rýny a „bedna“ na svém domě. Manžel oznamovatelky se vyběhl podívat na zahradu žalobce, ale při střelbě ho neviděl. Manžel oznamovatelky jí říkal, že asi před rokem žalobce střílel na jejich dům, kdy trefil okapový svod. Oznamovatelka slyšela žalobce, jak se baví s návštěvou na zahradě, že má holuby, které mu napadají dravci a po těch na zahradě střílí. Poslední incident se stal včera, kdy u plotu žalobcova domu stála paní K., ostatní ženy stály v levé části zahrady u záhonků. Oznamovatelka v té době ze sousedovy zahrady slyšela střelbu, takové pluskání a paní H. říkala, že tu někdo střílí. Oznamovatelka jí řekla, že asi soused po ptácích, ale ona řekla, že určitě ne, že slyší, jak jí střely lítají kolem hlavy. To potvrdila i E. Š., která stála vedle ní, že také slyší, jak kolem ní prolétají střely. Oznamovatelka se domnívala, že šlo o výstřely ze vzduchovky. Když se o tom začaly bavit, tak

oznamovatelka přešla k paní K., která mezitím běžela k plotu, že souseda vyfotí, avšak než našla vhodné místo, soused zašel ke kůlně a pak do sklepa. Oznamovatelka žalobce přes plot zahlédla, že byl na zahradě pouze on a viděla, že má šortky a stál asi 4 až 5 m od plotu čelem k ní. To bylo v době, kdy přibíhala k paní K., aby jí ukázala místo, ze kterého je nejlépe vidět k sousedovi a lze ho odsud vyfotit. Oznamovatelka žalobce zahlédla přes tůjky letmo jen od pasu dolů a neviděla, jestli v rukou něco drží. Při této střelbě mohlo padnout minimálně 8 až 10 výstřelů, členky komise se o tom začaly bavit a měly strach. Paní M. říkala, že i paní F., která bydlí vedle, se zmiňovala, že po ní žalobce střílel ze vzduchovky, když věšela prádlo. Pak odešly. Nikdo nebyl při střelbě zasažen a oznamovatelka nedokázala říct, zda žalobce chtěl někoho trefit či dělal zase nějaké naschvály, při střelbě nepromluvil. Oznamovatelka se souseda na jeho jednání kolem střelby nikdy neptala, protože se s ním nebaví.

12. Paní Hana M. při vysvětlení policii dne 17. 8. 2016 v 11.59 h k incidentu uvedla: na zahradě oznamovatelky stály okolo 18.45 h, když zaslechla tlumené výstřely jakoby ze vzduchové pušky ze zahrady žalobce. Následně paní H. a Š. říkaly, že slyší, jak jim kolem hlav létají střely. Oznamovatelka jim řekla, že žalobce občas střílí na zahradu, údajně střílí na ptáky. Paní K., která byla nejbližší sousední zahrady, šla k plotu, kde se snažila vyfotit, kdo tam je a co dělá. Jestli se jí to podařilo, neví. Pak celá komise ze zahrady odešla. Nikdo nebyl zraněn. Ona sama přes tůje u plotu mezi zahradami neviděla, kdo zde střílí či se pohybuje. Nikdo z toho směru nepokřikoval, nemluvil, ani nevyhrožoval, a proto neví, co bylo důvodem střelby. Úřední záznam je podepsán jen policistou.
13. Paní H. H. při vysvětlení policii dne 17. 8. 2016 v 12.52 h uvedla: předchozího dne okolo 18.45 h na zahradě u oznamovatelky slyšela, jak někdo střílí ze vzduchovky. Tento zvuk pozná, protože byl totožný jako střelba na pouti ze vzduchovky. Střelba šla ze zahrady žalobce, toho však přes tůje neviděla a neví, kdo střílel, nikdo se odsud ani neozýval. Slyšela minimálně 15 až 20 ran, tyto nebyly nijak rychle po sobě, mohlo to trvat i 5 minut. Po chvíli říkala paní Š., že slyší, jak jí střely sviští kolem hlavy. Proto se ptaly oznamovatelky, co se děje a ta řekla, že na jejich zahradu soused občas střílí. Na to dostaly všechny strach a šly se schovat za dům. Ona sama svištění neslyšela. Někdo z nich, ale už si nevzpomene kdo, se snažil střelce vyfotit. Zda se to podařilo, neví. Úřední záznam je podepsán jen policistou.
14. Paní E. Š. při vysvětlení policii dne 17. 8. 2016 v 13.02 h vypověděla: okolo 18.45 h na zahradě u oznamovatelky s paní H., K., M., V. a Č. stály na zahradě, a přitom slyšela, jak někdo střílí ze vzduchovky. Tento zvuk pozná, nejsou to moc hlasité výstřely. Střelba šla ze zahrady od žalobce, toho však přes tůje neviděla a neví, kdo střílel, odsud nikdo nekřičel, ani se neozýval. Slyšela minimálně 10 ran, ty nebyly nijak rychle po sobě, mohlo to trvat i více jak tři minuty. Po několikatém výstřelu slyšela, jak jí nad hlavou či kolem hlavy sviští střely. Nedokáže říct, jak to bylo nad ní vysoko, ale určitě to byla střela, slyšela svištění, které šlo od zahrady žalobce nad jejich hlavami. Ptaly se oznamovatelky, co se děje a ona říkala, že to je zde často, že soused střílí na jejich zahradu. Všechny dostaly strach a šly se schovat za dům. Paní K., která stála nejbližší plotu, se snažila střelce vyfotit. Zda se jí to podařilo, neví. Střelbou nebyl nikdo zraněn. Úřední záznam je podepsán jen policistou.
15. Paní J. F. při vysvětlení policii dne 17. 8. 2016 v 13.40 h sdělila: žalobce dobře zná, je to soused, ví, že má vzduchovou pušku, ze které střílí i po okolí. V minulosti jim seděl na parapetu holub, a proto zašli za žalobcem, mysleli si, že je jeho, aby si ho vzal a on jim

řekl, že to určitě není jeho holub a přišel k nim se vzduchovkou a holuba zastřelil. Ví, že žalobce na zahradě střílí ze vzduchovky, často slyší ze zahrady výstřely, a že jsou ze vzduchovky, to pozná. Neví, na co míří či kam střílí, ale již několikrát slyšeli na svém domě i na domě oznamovatelky, jak po výstřelu něco brnkne o okap, případně „bedno“. U nich mají dojem, že mají zasaženy občas i hrušky nebo jiné ovoce, myslí si, že žalobce takto hledá různé terče, do kterých se po okolí trefuje. Co se týče střelby po ní, uvedla, že to není ona, po kom měl střílet při věšení prádla, v okolí je hodně žen jménem J., tak si to možná někdo popletl. Výstřely ze zahrady žalobce slyšela i včerejšího dne, když byly u oznamovatelky nějací lidé. Kdo střílel, neví, jelikož mezi její zahradou a žalobcem mají plot zarostlý, aby zde nebylo vidět. Úřední záznam je podepsán jen policistou.

16. Paní K. K. policii dne 18. 8. 2016 v 12.05 h podala toto vysvětlení: žalobce zná, ví, jaké umí dělat problémy, proto má z něj strach a nechce vypovídat ani jako utajený svědek. Nicméně uvedla, že na zahradě s komisí byla, střelbu slyšela, k plotu k tujám šla, chtěla vyfotit, co se zde děje, avšak fotky se kvůli vegetaci nepodařily. Na zahradě mezi listy viděla žalobce, nikoho jiného na zahradě neviděla a v době, kdy u plotu stála, slyšela stále střelbu ze vzduchovky, avšak přes listy neviděla, jestli žalobce drží v ruce nějakou zbraň a zda to střílí on. Úřední záznam je podepsán jen policistou.
17. **Žalobce** dne 26. 8. 2016 v 14.08 h podal policii následující vysvětlení. Uvedeného dne byl doma na zahradě, kde si na trávu postavil plastovou láhev a do té se třefoval ze své vzduchové pušky. Takto na zahradě střílí i někteří sousedi. Když začal střílet, nevšiml si, že by v okolních zahradách někdo byl. Střílel pouze do láhve na zemi. V průběhu střelby si žalobce všiml, že se mezi tujami v zahradě oznamovatelky dvakrát zablesklo, že ho asi někdo fotí. To bylo dne 16. 8. 2016 v 19 h. Nevěděl, proč ho někdo fotí, nikdo mu nic neříkal. Ani on nikomu nic neříkal, jelikož nebyl ani nikým osloven a ani neví, kdo ho fotil a proč. Poté ještě chvíli střílel do flašky a pak šel domů. Při střelbě střílel na zem, diabolky litaly do země na jeho zahradě. Nemohlo se stát, že by některá z diabolek letěla někam dál, případně do jiné zahrady. Pak mu bylo sděleno, že snad nějaké ženy měly v sousední zahradě slyšet, že jim diabolky lítají kolem hlavy. K tomu žalobce uvedl, že toto není možné a navíc let diabolky není ani slyšet, což si sám vyzkoušel s vlastní manželkou v lese na odlehlém místě. Žádal o prověření této skutečnosti, že se nezakládá na pravdě, že není možné slyšet let diabolky. Pokud ženy něco slyšely, tak jediné výstřel a plesnutí diabolky o láhev, která byla před ním 5 m a asi 20 m od plotu sousedů, kde se nachází živý plot do výše asi tří metrů. Žalobci jsou známy povinnosti dodržování bezpečnostních předpisů při střelbě a ty všechny dodržoval. Žalobce také nijak neřeší, pokud si někteří ze sousedů na zahradě střílí ze vzduchovky, nevyvolává žádnou paniku a věc neoznamuje úřadům, ani si je nefotí. Bere to tak, že to je soukromá věc sousedů, co si dělají na svém pozemku. Podle žalobce je tato věc další vyvolaná aféra ze strany sousedů, již několik podobných předcházelo a jsou řešeny u Krajského soudu v Ostravě. Od roku 2012 Krajský soud v Ostravě rovněž řeší spor o pozemek na hranici zahrad se sousedy. Žalobce zdůraznil, že dle jeho názoru nemůže být let diabolky slyšet i v případě, že by vystřelil do sousední zahrady, což také neudělal a požadoval důkaz provedení testu s jeho vzduchovkou kompetentní osobou, aby bylo zjištěno, zda je slyšet let diabolky. Vzduchovku žalobce předložil policii a byl ochoten ji k testu zapůjčit a chtěl být testu přítomen, aby se prokázalo jako nepravdivé tvrzení, že měl střílet sousedovi na zahradu a že byl krivě obviněn z protiprávního jednání.

18. Podle úředního záznamu policie ze dne 26. 8. 2016 podali k případu střelby ze vzduchovky vysvětlení tyto osoby (podle pozdějšího tvrzení policisty telefonicky): **D. S.** (roz. Č.) uvedla, že na zahradě oznamovatelky zřetelně slyšela výstřely ze vzduchovky ze zahrady žalobce a také zřetelně slyšela minimálně 3x až 4x, jak něco proletělo nad hlavou – slyšela svištění, které přicházelo od zahrady žalobce a proletělo to nad hlavou; nemůže říct, jak vysoko, a odletělo dozadu za ni do další zahrady. Toto zřetelně slyšela a podle jejího názoru to proletěla diabolka, doma mají také vzduchovku a tento zvuk zná. Žalobce neviděla, ani neslyšela a nemůže říct, kdo střílel a zda střílel úmyslně po nich. **E. V.** uvedla, že slyšela ve více případech než jednou, přesně však neví, jak jim nad hlavami něco prosvištělo. Šlo o svištivý zvuk, který přicházel od zahrady žalobce a mizel za nimi. Zvuk nezná, a proto se ptala, co to je a oznamovatelka řekla, že to střílí zase žalobce ze vzduchovky. Ony dostaly strach a šly se schovat za dům. Ona sama neviděla, kdo střílí a neví ani proč, zasažen nebyl nikdo, nedokáže odhadnout, jak vysoko nad hlavami jim diabolky létaly. **A. P.** sdělila, že má zahradu, která sousedí se zahradou žalobce, nemá s ním nyní žádné větší problémy. Asi před dvěma lety si žalobce postavil terč směrem k jejich plotu a střílel do něj a diabolky létaly i na její zahradu, upozornila ho na to a on toho zanechal a dal si terč jiným směrem a nic podobného se neopakovalo. Prošetřovaný incident neviděla a toho dne si ničeho nevšimla. **J. T.** uvedl, že má zahradu přes cestu naproti domu žalobce, k uvedenému incidentu nic neví, nic neviděl, jemu na zahradu žalobce nikdy ze vzduchovky nestřílel. Ví, že žalobce má spory skoro se všemi sousedy.
19. Podle úředního záznamu policie ze dne 29. 8. 2016 se výpověďmi zúčastněných osob nepodařilo zjistit, že by žalobce střílel po osobách na pozemku oznamovatelky úmyslně, případně jim při tomto nějak vyhrožoval. Žádná ze zúčastněných osob žalobce neupozornila, aby svého jednání zanechal, že diabolky z jeho vzduchovky létají až na sousední pozemek. Nebyla tak naplněna skutková podstata přečinu výtržnictví a skutek byl překvalifikován na přestupek proti občanskému soužití a předán městskému úřadu.
20. Okresní státní zastupitelství ve Vsetíně na žádost městského úřadu o přezkoumání závěrů policie dne 14. 12. 2016 sdělilo, že nešlo o přečin výtržnictví ani jiný trestný čin. Místem veřejnosti přístupným je každé místo, kam má přístup široký okruh lidí a kde se také zpravidla více lidí zdržuje a může vnímat projevy hrubé neslušnosti. Takovým místem však není zahrada či soukromý oplocený pozemek a není možné dovodit pojmový znak spáchání přečinu tzv. veřejně, tj. před více než dvěma osobami současně přítomnými, které by projevy hrubé neslušnosti vnímaly (žádná ze sedmi svědkyň střelbu žalobce neviděla). Nejvýše by mohlo být jednání žalobce postoupeno městskému úřadu pro porušení předpisů při zacházení se zbraní.
21. **Při ústním jednání městského úřadu dne 30. 1. 2017** zmocněnkyně (manželka) žalobce přečetla písemné vyjádření žalobce v rozsahu šesti listů a odvolala se na obsah podaného vysvětlení policii dne 26. 8. 2016, které bylo rovněž hlasitě přečteno. K dotazu městského úřadu, jaká bezpečnostní opatření učinil, aby nedošlo k možnému úniku diabolek mimo jeho zahradu, žalobce odpověděl, že taková, že střílel bezpečně do měkké země z pozice vsedě na schůdku zídky, která vede do sklepa – viz příloha – barevná mapa doložená žalobcem. K dotazu městského úřadu, zda žalobce střílel na plastovou láhev, kdo tuto láhev viděl a zda ji viděl i policista při ohledání místa, žalobce sdělil, že policista ji nemohl vidět, jelikož přišel až 10 dní po žalobcově střelbě. Žalobce ji vyhodil, byla prostřelená a zatížená vodou a neměl potřebu ji uchovávat. Na dotaz městského úřadu, než zahájil střelbu, zda slyšel ženské hlasy na zahradě oznamovatelky, žalobce uvedl, že ne, tj. 16. 8.

2016. Na dotaz městského úřadu, jak dlouho střílel, žalobce uvedl, že to bylo před devatenáctou hodinou, kdy započal střelbu, a to v délce 10 minut a vystřílel asi 10 ran. Na dotaz městského úřadu, zda se přesvědčil, jestli na zahradě nikdo není, když viděl záblesk na zahradě oznamovatelky a přesto pokračoval ve střelbě, žalobce uvedl, že nebylo nutné nic zjišťovat, jelikož nestřílel do směru, kde viděl záblesk foťáku. Na dotaz kolikrát vystřelil na terč, žalobce uvedl, že asi 10×. K dotazu, jak uvedl žalobce na policii, že když střílí na své zahradě, je to jeho soukromá věc a že neporušil žádný zákon, žalobce uvedl, že na tom trvá a že nic neporušil, nestřílel do zahrady oznamovatelky, ale na vlastní zahradě, kde dodržuje bezpečnost střelby a naprosto ví, že budou střely létat jen na jeho zahradě, do země nebo do hromady uloženého dřeva. Na dotaz městského úřadu zda na své zahradě takto střílí běžně, žalobce uvedl, že ano, ale nepravdělně. K dotazu městského úřadu, zda vlastní pouze vzduchovku, žalobce uvedl, že ano. K dotazu na typ či značku vzduchovky žalobce uvedl, že je to polská značka. K dotazu, zda má od vzduchovky nějaký doklad, kde by bylo uvedeno výrobní číslo a jiné údaje, žalobce uvedl, že nemá, že ji zakoupil na chovatelské burze v roce 2016 a pokud výrobce najde, doloží do spisu případně i další údaje ke zbraní. K dotazu, zda má oddělený pozemek - zahradu od zahrady oznamovatelky a z jakého materiálu a případně rostlin z jeho strany, žalobce uvedl, že jde o pletivo a ze strany oznamovatelky jsou túje a je přesto jasné vidět, z jejich strany, když si rozhrnou túje. Na dotaz městského úřadu, kteří ostatní sousedé také střílí ze vzduchovky, žalobce uvedl, že to slyší od oznamovatelky, V., u S. a domnívá se, že také dodržují bezpečnost střelby, ani to neřeší. Žalobce navrhl na svou obhajobu jako důkaz rekonstrukci slyšitelnosti pouhým lidským uchem a viditelnosti lidským okem, navrhl výslech policisty P., důkaz výpisu svých směn z data týden předtím (11. až 12. 8. 2016), kdy měl podle oznamovatelky střílet v odpoledních hodinách, ale byl na odpolední směně.

22. **Žalobce v písemném vyjádření ze dne 29. 1. 2017** uvedl, že přestupek nespáchal a podal dne 10. 10. 2016 podnět k prošetření křivého obvinění. Sám ze své vůle se dostavil na policii a podal vysvětlení do úředního záznamu. Z fyzikálního hlediska není možné slyšet let diabolky ze vzduchové pušky. Svědkyně nejvýše mohly slyšet tzv. plusknutí výstřelu a pak plusknutí do plastové láhve, která byla na zemi, a proto nemohly žádné diabolky létat do vzduchu. Nadto je špatně zakreslen popis situace, láhev na zemi byla jinde, než zakreslil policista. Ihned v době, kdy měly svědkyně dojem, že se střílí, nebyla přivolána policie, která pak nemohla zaznamenat přesné umístění plastové láhve na zemi. Žalobce vložil do spisu svůj situační nákres. Žalobce neporušil zákon o zbraních, protože střílel na vlastní zahradě, kde se nenacházely žádné osoby, které by byly ohroženy na zdraví nebo životě ani majetek, který by mohl poškodit. Diabolky létaly pouze do země. Žalobce není zbaven svéprávnosti, aby nevěděl, jaké jsou povinnosti při střelbě ze vzduchovky. Výpovědi svědkyně se zásadně liší, což svědčí o jejich nedůvěryhodnosti. Oznamovatelka vypověděla, že svědkyně M. říkala, že i svědkyně F. se zmiňovala, že po ní žalobce střílel ze vzduchovky, když věšela prádlo. Svědkyně M. nic takového nevypověděla a dokonce sama svědkyně F. to popřela. Oznamovatelka tedy prokazatelně lže. Dále oznamovatelka vypověděla dva až tři roky staré úvahy, že žalobce měl se vzduchovkou přeskakovat plot a nést nějakého černého ptáka. To není možné, protože plot je pletivový, vysoký asi 170 cm a žalobce není žádný superman, který by létal přes ploty, v jedné ruce se vzduchovkou a v druhé ruce s nějakým černým ptákem. Oznamovatelka uvedla, že jim byly poškozeny sloupky, ale jednalo se o jeden sloupek a toto není dořešeno, zda se to vůbec stalo. Oznamovatelka uvedla, že žalobce s manželkou měli oznamovatelku s manželem udávat na úřady ohledně vymyšlených problémů. Městskému úřadu je jistě známo, že opakovaně

přestupky udávali vždy oznamovatelka a její manžel. Totéž je možné ověřit na stavebním odboru. Označení žalobce oznamovatelkou za osobu s psychickými problémy či pod vlivem alkoholu je urážlivé, protože žalobce není léčen na psychiatrii, není alkoholik, je nekuřák, nenavštěvuje pohostinská zařízení a denně jezdí autem, takže konzumace alkoholu nepřipadá v úvahu. Výmysl, že oznamovatelce měl žalobce střílet do okapových rýn a bednění na domě, oznamovatelka nesdělila a nijak neřešila. Oznamovatelka nemohla žalobce přes túje vidět od pasu dolů. Pokud by ho viděla, viděla by celou postavu, žalobce horní polovinu těla zakrytou ničím neměl. Svědkyně M. vypověděla, že svědkyně H. a Š. říkaly, že jim kolem hlavy létají střely, ale svědkyně H. ve skutečnosti vypověděla, že sama svištění neslyšela. Svědkyně H. slyšela 15 až 20 ran, ale popírala, že by slyšela svištění kolem hlavy, prý to říkala Š., a dále sdělila, že stála od Š. dále, ale podle oznamovatelky měla stát vedle ní. Svědkyně Š. slyšela minimálně 10 ran, slyšela svištění střel kolem své hlavy, ale neslyšela nikoho jiného, že by to říkal. Svědkyně F. na zahradě nebyla a popřela, že by na ni žalobce někdy střílel, když všela prádlo, jak vypověděla oznamovatelka, že to měla říkat svědkyně M. Svědkyně F. ví, že slyšeli na svém domě i na domě oznamovatelky střelbu do okapů a bednění, nějaké brnknutí. Vzhledem ke vzdálenosti od domu oznamovatelky by museli mít sluch netopýra, aby něco takového vůbec slyšely. Toto jí vložila do úst oznamovatelka jako v minulé věci týkající se sloupku. Nepochopitelně si mysleli, že holub, který byl u nich, musí být jen žalobcův, přesto jim žalobce na jejich žádost holuba odstranil, aby jim neznečišťoval dům, byly rády a poděkovaly za to. Svědkyně K. žalobce nezná, nikdy s ní nemluvil, ale vypověděla, že ho zná a že ví, jaké umí dělat problémy a má z něho strach. Nicméně i přes tento strach šla k plotu, aby ho vyfotila, a když tam stála, tak stále slyšela střelbu. Svědkyně P. si najednou vzpomněla, jak před dvěma lety střílel na terč, který měl být u jejich plotu. Žalobce si žádné terče k plotům nestaví a už vůbec nenastala situace, že by ho na to upozornila a on si terč přemísťoval. Zaujatost svědkyně plyne z její zinscenované hysterie, že se vyděsila na Silvestra z pyrotechniky na zahradě žalobce, sdělila to úřadům a do časopisu, přičemž jiná pyrotechnika jí nevalila. Svědek T. (podle narození zřejmě syn sousedů, který bydlí v R.) byl vyzván k podání vysvětlení, přestože v místě nebydlí. K ohledání místa došlo 17. 8. 2016, ale v zahradě žalobce byl policista až dne 25. 8. 2016, v protokole jsou četné chyby. Policista po zjištění prvotních informací řekl, že to „nějak sepíše“. Snímek č. 16 není domek na zahradě žalobce, ale oznamovatelky a náčrt vůbec neodpovídá situaci na místě. Střelba probíhala z jiného místa a jiným směrem. Pořízené fotografie osvědčují, že náčrt neodpovídá skutečnosti (viz stín uřezaného kmínku stromu, zahradní bazén, umístění vůči světovým stranám). Žalobce střílel do země, dodržel všechny bezpečnostní předpisy a z vedlejší zahrady nic neslyšel. Pokud by skutečně u oznamovatelky na zahradě vypukla taková panika, jak popisují svědkyně, daly by mu to patřičně najevo, žalobce na jejich místě by křičel a volal policii. Žalobce žádal o prošetření křivých výpovědí státním zastupitelstvím. Z přiloženého nákresu se podává, že žalobce střílel od svého domu směrem doprostřed zahrady sousedů oznamovatelky a žalobce, tedy jiným směrem než je zahrada oznamovatelky. Dále je přiložen nákres policisty s označením chybných údajů a nákresů žalobcem.

23. **Svědka H. H. ve své výpovědi** uvedla, že dne 16. 8. 2016 byly jako členky kulturní komise obecního úřadu hodnotit zahradu oznamovatelky, jedna začala fotit a najednou střelba. Paní J. S. řekla, že jí to letělo kolem uší a bylo to nepříjemné, svědkyně se šla schovat za roh. Bylo to asi 5 - 6 ran a na chvíli to ustalo. Ptaly se oznamovatelky,

co se stalo. Oznamovatelka a paní K. byly na kraji zahrady u plotu, svědkyně ani nevěděla, že fotí záhonky. Na zahradu oznamovatelky dorazily kolem 18. - 18.30 h.

24. **Svědkyňe K. K. ve své výpovědi** sdělila, že dne 16. 8. 2016 jako členka hodnotící kulturní komise obecního úřadu slyšela na zahradě oznamovatelky, že se tam střílí ze vzduchovky z vedlejší zahrady, nabíjení a svištění střel ne. Fotila zahradu a v blízkosti byla oznamovatelka. Svědkyně na sousední zahradě viděla žalobce. Snažila se ho vyfotit, ale nezdařilo se jí to, při střelbě ho neviděla, jen zahradu a postavu žalobce, kde byl sám. Zalekla se, dostaly strach a zašly „*pod barák*“, protože ostatní měly strach. K dotazu žalobce, zda ho viděla, že by střílel do zahrady oznamovatelky, svědkyně uvedla, že ne, jen ho viděla stát na zahradě. K dotazu žalobce, jestli slyšela zvuk letící střely, jak jí letí kolem ucha, svědkyně uvedla, že ne. Na dotaz žalobce, proč ho fotila na zahradě, svědkyně uvedla, že chtěla, aby měla oznamovatelka svědka. K dotazu žalobce, kde stál, svědkyně uvedla, že to nedokáže odhadnout, u plotu to nebylo, bylo to dále. K dotazu žalobce, jak uvedla na policii, že ho zná a ví, jaké dělá problémy, co tím myslela, svědkyně uvedla, že ho viděla pouze dvakrát a že jsou kolem problémy a lidé si kolem stěžují. K dotazu žalobce, odkud ví, že je problémový, svědkyně uvedla, že od jejích sousedů.
25. **Svědkyňe H. M. vypověděla**, že dne 16. 8. 2016 přišly jako členky hodnotící kulturní komise obecního úřadu na zahradu oznamovatelky kolem osmnácté hodiny, rozestoupily se po zahradě. Po 5 až 10 minutách slyšela nějaké střely, první dvě měly odstup asi 2 minuty a další začaly být četnější. To se polekaly a odešla na cestu, ke kolům, na cestě se bavily o tom, co se stalo. Kolem ní nic nesvištělo, ale slyšela to. Vyvolalo to u ní i ostatních obavy a strach, slyšela střelbu. K dotazu žalobce, jestli viděla přímo jeho, jak střílí do zahrady oznamovatelky, svědkyně uvedla, že neviděla. Na otázku žalobce, jestli slyšela od někoho a od koho, že střílel po nějaké osobě, svědkyně odpověděla, že nepamatuje, že by to policii řekla.
26. **Svědkyňe E. V. vypovídala**, že jako členka hodnotící kulturní komise obecního úřadu dne 16. 8. 2016 u oznamovatelky na zahradě něco slyšela, ptaly se oznamovatelky, co to je. Ona řekla, že viděly, že něco letělo a bylo to z vedlejší zahrady. Dostaly strach a zacouvaly za dům. Oznamovatelka řekla, že je to z „*vedlejška*“ a že se tam střílí. Svědkyně tomu nechtěla moc věřit, že tak někdo doma na zahradě střílí. Svědkyně konkrétně nikoho střílet neviděla, zašla ihned za dům. Venku zůstala jen K. a šla fotit, ale za chvíli se vrátila. Svědkyně měla strach o zdraví. Slyšely rány, „*něco svištění vzduchu*“. K dotazu žalobce, jestli slyšela, že jí přímo kolem hlavy něco letí a jaký to mělo zvuk, svědkyně odpověděla, že něco bylo vidět, že letí, něco zasvištělo, viděli to jedno, ale zasvištělo to víckrát.
27. **Svědkyňe J. F. ve výpovědi** řekla, že když byla komise u oznamovatelky, byla na své zahradě a nebyla s nimi, jen je slyšela. Sama byla s manželem na své zahradě a chystali se na dovolenou. Slyšela, že ze strany zahrady žalobce se střílí, ten den to bylo slyšet zblízka. Kolik slyšela, neví, v minulosti to bylo slyšet z větší dálky. Nic ji neohrožovalo a nic jí kolem hlavy nelétalo. Druhý den jí volala policie a ptali se jí, zda slyšela střelbu, řekla, že ano. Slyšela ženy na pozemku oznamovatelky, bylo tam slyšet víc hlasů. K dotazu žalobce, zda viděla, jak střílí do zahrady k oznamovatelce, svědkyně uvedla, že slyšela jen blízkou střelbu, šlo to od V. (pozn. soudu: žalobce s manželkou), ale neví, jakým směrem byly (střely) namířeny. K dotazu žalobce, zda v době střelby byla kulturní komise v altánku u oznamovatelky, svědkyně uvedla, že slyšela jen hlasy ze své zahrady. K dotazu žalobce, jestli říkala někdy někomu, že by po ní střílel ze vzduchovky,

když věšela prádlo, svědkyně uvedla, že to neříkala, ptal se ji i policista v telefonu, ale řekla mu jasně, že ne.

28. **Svědkyně E. Š. vypověděla**, že dne 16. 8. 2016 byla jako členka hodnotící kulturní komise obecního úřadu na zahradě oznamovatelky, moc toho neviděla, ale slyšela. Nějaký výstřel, jak jim „*blavami šustilo*“, očividně to byly nějaké výstřely z něčeho, které končily u oznamovatelů v nějakém listí. Svědkyně stála mimo oznamovatelku a K. Bylo to asi 10 ran, dostaly strach a zašly za dům oznamovatelky. Svědkyně konkrétně osobu neviděla střílet, jen bylo patrné, že to jde ze sousední zahrady, myslí, že to je zahrada žalobce. K dotazu žalobce, zda trvá na tom, že slyšela svištění střely, svědkyně odpověděla, že ano, že na tom trvá.
29. **Svědkyně J. J. (oznamovatelka) vypověděla**, že se odvolává na podání vysvětlení policii. To oprávněná úřední osoba hlasitě přečetla před žalobcem a jeho zmocněnkyní. Dále svědkyně uvedla, že žalobce konkrétně neviděla, že by střílel na její zahradu, ale viděla ho na zahradě. Svědkyni kolem hlavy nelétaly střely, jelikož nestála ve směru létajících střel. Stopy od „*střely na okapu byly již dříve, v souvislosti s událostí ze dne 16. 8. 2016, měla postríleny i bedno a svody na domě*“. Svědkyně nemá vzduchovku a nestřílí, manžel má, ale ten střílí na terč, který mají u domu, naposledy o prázdninách s vnuky. Terč směřoval do travnaté plochy do kopce, je umístěn „*do kopce terasy*“. K dotazu městského úřadu, jak mají oddělený pozemek od zahrady žalobce a z jakého materiálu a rostlin z jejich strany, svědkyně uvedla, že je oddělen živým plotem a pletivem a je přesně vidět jen z určité části, jak uvedla. K dotazu žalobce, zda viděla konkrétně žalobce střílet na její pozemek, svědkyně uvedla, že konkrétně ho neviděla a ví, že nikdo jiný nestřílí než žalobce. K dotazu žalobce, když seděli s manželem pod přístřeškem a slyšeli nárazy do rýny a bedna, svědkyně uvedla, že to bylo v dopoledních hodinách (podle audio záznamu tvrdila v „*odpoledních*“). K dotazu žalobce, z čeho usuzuje svědkyně, že žalobce má psychické problémy a že je pod vlivem alkoholu, zda je lékařka, svědkyně uvedla, že není lékařka, ale z projevu žalobce se „*nedá usuzovat, že takové věci může dělat zdravý člověk*“. K otázce žalobce a zmocněnkyně, jestli je pravdivá výpověď svědkyně, že paní H. měla říkat, že jí střely lítaly kolem hlavy, svědkyně uvedla, že to říkala nejen svědkyně H., ale i Š. a V. K dotazu žalobce, jestli svědkyni říkala paní M., že se jí zmínila paní F., že po ní žalobce střílel ze vzduchovky, když věšela prádlo, svědkyně uvedla, že je dost těžké, kdo co říkal, ale že to podepsala, padlo to a všeobecně se ví, že žalobce střílí.
30. Přílohou protokolu je sdělení žalobce s údaji o zaměstnavateli a osobními údaji k osvědčení jeho odpolední směny dne 11. a 12. 8. 2016 a současně žalobce požádal městský úřad o zvukový záznam jednání ze dne 30. 1. 2017.
31. Žalobce při jednání dne 10. 4. 2017 předložil městskému úřadu vzduchovou zbraň zn. Designed Germany Model WF 600P cal. 5.5 mm a prohlásil, že je vlastníkem této vzduchové zbraně a dne 16. 8. 2016 z ní střílel na jejich zahradě. Žalobce plně trval na tom, co již uvedl. Zbraň byla žalobci odňata.
32. **Policista – svědek K. P.** dne 10. 4. 2017 vypověděl, že předmětnou věc šetřil a vyhotovil spisový materiál spolu s fotodokumentací. K dotazu městského úřadu, zda viděl plastovou láhev, do které měl žalobce cílit střelbu, svědek uvedl, že ne. K dotazu městského úřadu, zda ohledání místa prováděl až dne 26. 8. 2016, policista uvedl, že ano. K dotazu na základě jakých informací prováděl situační náskres, svědek uvedl, že tyto informace získal od žalobce, jak byl u nich na zahradě a fotil. K dotazu městského úřadu, zda žalobce k podání

vysvětlení vyzval nebo se žalobce dostavil na policii dobrovolně, svědek uvedl, že se ptal žalobce, co se tam stalo nebo jestli je to pravda, že tam někde střílel a žalobce řekl, že střílel do plastové láhve a ani nevěděl, že na protější zahradě někdo je. Druhý den přišel žalobce sám k podání vysvětlení bez pokynu policisty. K dotazu městského úřadu, když ohledával vzduchovou zbraň, jestli je to tatáž, kterou mu nyní městský úřad předložil a jestli se shoduje s fotodokumentací, policista uvedl, že je to stejná vzduchová zbraň. K dotazu městského úřadu, proč při ohledání zbraň neodebral, policista uvedl, že v danou chvíli to nepovažoval za nutné. K dotazu žalobce, proč udělal nákres jinak než, jak ho žalobce popisoval, policista uvedl, že ho neudělal jinak. Na dotaz žalobce, proč policista nepřišel hned, jak byl u oznamovatelky ohledávat místo dne 17. 8. 2017, policista uvedl, že potřeboval vyslechnout svědka, jestli se oznámení zakládá na pravdě. K dotazu žalobce, zda má policejní postupy, kdy a koho nejprve vyslechnout, policista uvedl, že je to na jeho uvážení. K dotazu žalobce a zmocněnkyně, proč zakreslil směr střelby na západ, když mu oba označili na místě samém směr na jihozápad a řekl, že to nějak napíše, policista uvedl, že je přesvědčený, že to zakreslil, jak mu to žalobce ukazoval. K dotazu žalobce, zda je svědku známo, že let diabolky není vidět, ani slyšet, že to fyzikálně není možné, policista uvedl, že není balistik.

33. **Žalobce se vyjádřil do protokolu o odnětí věci**, že mu byla zbraň odebrána tím, že byl uveden v omyl (byl vyzván pouze k předložení vzduchovky). Přestupek se měl stát dne 16. 8. 2016 a městský úřad odebral žalobci zbraň až v dubnu 2017, a to bez přítomnosti policie. Navíc zbraň nikoho nezranila, aby se musela dělat například balistická zkouška. Žalobce dále namítl, že městský úřad měl provést navržený důkaz, že byl na odpolední směně, tento důkaz není nadbytečný a má osvědčit, že oznamovatelka je nedůvěryhodná.
34. Žalobce doložil do spisu dne 18. 5. 2017 evidenci své pracovní docházky za měsíc srpen 2016 s poukazem na to, že dne 11. a 12. 8. 2016 byl na odpolední směně a měl i práci přesčas. Není proto pravdivé tvrzení oznamovatelky, že střílel v uvedených dnech odpoledne do bednění a rýn na domě oznamovatelky.
35. Žalobce v písemných podáních ze dne 28. 6. 2017 a ze dne 28. 6. 2017 vznesl ke shromážděným důkazům námitky obdobné žalobním a vzneseným dosud ve správním řízení. Žalobce se rovněž podrobně vyjadřoval k četným chybám v písemnostech ve správním spise městského úřadu.
36. **Městský úřad rozhodnutím ze dne 30. 6. 2017** uznal žalobce vinným ze shora popsaného přestupku a uložil mu pokutu ve výši 7 000 Kč a propadnutí zbraně.
37. V **odvolání žalobce** navrhoval řádné zjištění slyšitelnosti letící diabolky lidským uchem, viditelnosti letící diabolky lidským zrakem, viditelnosti postav na zahradě žalobce z místa ukrytí osoby v keřích plotu oznamovatelky, provedení fotografie osobou ukrytou v místě keřů u plotu oznamovatelky, slyšitelnost na zahradě oznamovatelky při nabíjení vzduchové zbraně na zahradě žalobce, slyšitelnost nárazu střel do „bedna“ a rýn na domě oznamovatelky ze zahrady svědkyně F., která uvedla, že to slyšává; ověření úhlů možných střel vzhledem k bednění domů F. a oznamovatelky, protože to není technicky možné provést, neboť střela neletí do oblouků a otáček, a ověření na místě na zahradě žalobce, že nákres provedený policistou je zavádějící, nesprávně zakreslen je například zahradní domek žalobce a nákres místa, odkud se střílelo, by ani neumožnil průlet diabolky do sousední zahrady, protože by všechny skončily ve zdi domku, kdyby skutečně i létaly, což se nestalo. Na straně 9 v druhé části odvolání žalobce vytkl městskému úřadu

gramatické chyby, omyly a nejasná vyjádření, které vedly k nesrozumitelnosti obsahu jednotlivých písemností ve správním spise anebo zcela změnily význam výpovědí a jsou v rozporu se zvukovým záznamem jednání. Odvolání je doplněno sedmi fotografiemi s podrobnými popisy.

38. **Žalovaný rozhodnutím ze dne 2. 10. 2017 citované rozhodnutí městského úřadu zrušil** a vrátil k dalšímu projednání. Žalovaný městskému úřadu vytkl, že nezjistil stav věci bez důvodných pochybností v souladu s § 3 a § 50 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání rozhodnutí napadeného žalobou (dále jen „správní řád“). Žalovaný podrobně rozebral rozpory ve výpovědích svědkyň mezi sebou a ve vztahu k výpovědi žalobce. Podle žalovaného k řádnému dokazování je třeba znalecký posudek k zodpovězení otázky, zda svědkyně mohly slyšet letící diabolku, případně ji mohly vidět a podobně. Na místě bylo, aby městský úřad provedl i ohledání místa, a to za účasti žalobce i svědků. Je třeba provést opravy chyb v psaní a počtech v souladu s § 18 odst. 5 až 6 správního řádu. Žalovaný potvrdil, že úřední záznamy policie nelze v řízení použít jako důkaz. Navíc pod sepsanými úředními záznamy s výjimkou oznamovatelky nebyly svědkyně podepsané. Rozpory mezi jednotlivými situačními náčrtů je třeba vyjasnit při ohledání na místě. Je třeba zjistit kategorii zbraně pro zjištění naplnění znaků skutkové podstaty předmětného přestupku. Tuto otázku lze postavit najisto například obstaráním odborného vyjádření.
39. **Městský úřad ustanovil ve věci znalce Ing. Z. P. a zadal mu zodpovězení těchto otázek:** 1. o jaký typ zbraně kategorie D s podřazením pod příslušné písmeno § 7 zákona o zbraních uvedená vzduchová zbraň spadá, 2. zda-li se dá zjistit původ zbraně (země), 3. Zda tato zbraň bez identifikačního výrobního čísla je použitelná „*podle platných zákonů ČR bez sankčního či jiného postihu legálně*“ a jaký má vzduchová zbraň dostřel uvedený v metrech, 4. zda tato vzduchová zbraň může způsobit zranění, 5. zda je v souladu se zákonem o zbraních, jestliže obviněný střílel na své zahradě, která byla oddělena pletivovým plotem a tújemi, ač viděl pohybující se osoby na zahradě u oznamovatelky, 6. zda mohly skutečně svědkyně slyšet let diabolky či případně je vidět, 7. zda mohly slyšet dopad výstřelů diabolky například do listí, do trávy na zahradu oznamovatelky, když žalobce tvrdil, že do zahrady oznamovatelky nestřílel, 8. uvést další okolnosti dle zjištění ze spisového materiálu podstatné pro posouzení zavinění.
40. Na výzvu městského úřadu žalobce dne 14. 11. 2017 sdělil, že krabičku od diablek z roku 2016 nemá, dosud se na ni nikdo nedotazoval. Žalobce žádal, aby znalec shlédl místo, kde měl údajně žalobce střílet. O nedůvěryhodnosti výpovědí svědkyně K. svědčí uspořádání domu (sklep je v domě a ne v kůlně) a umístění kůlny od plotu a od domu. Nedůvěryhodné je také tvrzení, že od plotu oznamovatelky bylo vidět jen půl postavy, to není možné, protože na zahradě žalobce nejsou žádné keře apod. Podle žalobce je možná i zbytečný znalecký posudek, když nejsou k dispozici nezbytné věci k jeho vypracování, aby byl posudek přesný a nezkreslený. Nadto člověk nemusí být znalec, aby věděl, že je nemožné a v rozporu s fyzikálními zákony slyšet lidským uchem a vidět lidským zrakem let diabolky, i kdyby opravdu okolo osoby proletěla. Nelze srovnávat střelbu ze vzduchovky na střelnici a v zahradě.
41. **Podle znaleckého posudku Ing. Z. P. ze dne 30. 11. 2017 se v daném případě jednalo o** zbraň kategorie D podle § 7 písm. e) zákona o zbraních – plynové zbraně, u nichž kinetická energie střely na ústí hlavně dosahuje nejvíce 16 J (otázka č. 1). Země původu zbraně je Německo, označení TYTAN ráže 5,5 mm (otázka č. 2). U zbraní

kategorie D se jedná o časté zjištění, že zbraň je bez výrobního čísla; zákon o zbraních to prozatím neřeší (otázka č. 3). **K otázce 4** znalec uvedl: vzduchová zbraň při souběhu nešťastných náhod je schopna způsobit na krátkou vzdálenost vážná zranění. Pro názornost přikládám video lovce, který vzduchovou zbraní usmrcuje na krátkou vzdálenost divoké prase ranou na hlavu. Z diplomové práce na Univerzitě Karlově, Právnické fakultě, katedře trestního práva, Kriminalistická balistika – ranivé účinky malorážových střel, vedoucí diplomové práce RNDr. P. Š., diplomant D. F., cituji opis z jednoho příkladu: „*V roce 1972 byl z nedbalosti zastřelen osmiletý chlapec ze vzdálenosti tří metrů vzduchovkovou střelou z podomácku vyrobené zbraně, střela o hmotnosti 0,5 g měla rychlost 220 m/s a energii 18 J (odborné sdělení Kriminalistického ústavu VB FSVB č. 7, 1980).*“ **K otázce 5** znalec sdělil, že podle § 15 odst. 3 zákona o zbraních střelba z uvedené zbraně je zakázána na místě, kde by střelbou mohl být ohrožen život nebo zdraví osoby nebo způsobena škoda na majetku, není-li na takovém místě určen pro střelbu bezpečný prostor, zajištěn dohled odpovědné osoby nebo není-li takové místo viditelně označeno jako místo, kde probíhá střelba, na kterém je střelba umožněna pouze shodnými ochrannými pomůckami. Zákon o zbraních v § 15 odst. 3 nehovoří o soukromém pozemku, kde může probíhat střelba, ale o opatřeních spojených s maximální bezpečností. **K otázce 6** znalec vycházel z měření, že diabolka letěla podzvukovou rychlostí, což se potvrdilo při měření náhodně vybraných diabolek, kde se naměřilo v jednom případě 121 m/s a v druhém případě 150 m/s na ústí hlavně. Výrobce v technickém popisu výše uvedené zbraně udává rychlost 240 m/s diabolky na ústí zbraně. Svědci se pravděpodobně špatně vyjádřili. Mohli slyšet výstřel a následný dopad diabolky závislý podle druhu cíle. Tyto dva faktory probíhají tak rychle, že při spojení obou efektů jim to připadalo jako slyšitelné svištění. **K otázce 7** znalec uvedl, že slyšitelnost dopadu diabolky je závislá na prostředí dopadu. Hlína v letním období působí jako absorbér. Předměty a zaschnuté listí, které tvoří tvrdou překážku, je slyšet jako plesknutí diabolky. **K otázce 8** znalec sdělil: jelikož žalobce spolu s manželkou výmluvným způsobem odmítli žádost na doplnění spisového materiálu předložením krabičky od diabolek, znalec přistoupil k pracovnímu způsobu zjišťování ústové energie (E). Výrobce garantuje u prezentovaného udržovaného typu vzduchového válce zbraně nejnižší ústovou rychlost diabolky *v 240 m/s*, která má vliv na hodnotu E. V ráži 5,5 mm byly na prodejní zbraní střeliva Valašské Meziříčí náhodným způsobem získány diabolky z pultového sortimentu diabolek. Matematickým výpočtem znalec přesně zjistil veličinu E. Měřením na přístrojích PROCHRONO znalec zjistil ústovou rychlost diabolky ze vzduchovky Tytan model WF600 podstatně nižší, vlivem současného technického stavu vzduchové zbraně. Znalec učinil výpočet při těchto podmínkách 1. střelby: den 22. 11. 2017, Střelnice V., teplota 5,5 °C, rychlost větru 4,8 m/s, tlak 1017,7 hPa a vlhkost 86,6 %. Hmotnost diabolky 1,40 g, ústová rychlost 121 m/s, $E = 10,2487 \text{ J}$. Výpočet u vzorku č. 1 má hodnotu pod 16 J. Druhá střelba: hmotnost diabolky 1,03 g, ústová rychlost 150 m/s, $E = 11,5875 \text{ J}$, výpočet má hodnotu pod 16 J.

42. **Znalec podal tento závěr:** Při střelbě z výše uvedené zbraně došlo k porušení § 15 odst. 3 zákona o zbraních. Podle výpovědi svědků diabolky litaly kolem nich. Pro názornost přikládám video lovce, který vzduchovou zbraní usmrcuje na krátkou vzdálenost divoké prase ranou na hlavu. V diplomové práci na Univerzitě Karlově, Právnické fakultě, katedře trestního práva, Kriminalistická balistika – ranivé účinky malorážových střel, vedoucí diplomové práce RNDr. P. Š., diplomant D. F., cituji opis z jednoho příkladu: „*V roce 1972 byl z nedbalosti zastřelen osmiletý chlapec ze vzdálenosti tří metrů vzduchovkovou střelou z podomácku vyrobené zbraně, střela o hmotnosti 0,5 g měla rychlost 220 m/s a energii 18 J*

(odborné sdělení Kriminálního ústavu VB FSVB č. 7, 1980).“ Největší nebezpečí způsobují zásahy otevřených úst nebo oka. Oči jsou na tlaky zvenčí nejnáchylnější částí těla. K vážným poruchám zde dochází již při působení dopadových energií v jednotkách joulů. Střelec neprovedl před střelbou opatření podle § 15 odst. 3 zákona o zbraních. Podle citovaného zákona zajištěná zbraň patří na základě současného technického stavu do skupiny D z důvodu ústové E pod 16 J, na kterou není podmínka vlastnit zbrojní průkaz. Prezentovaná zbraň v dobrém technickém stavu má vykazovat na ústí podle dokumentace hodnoty ústové rychlosti 240 m/s, jak je uvedeno na straně 6 tohoto posudku. Při repasování vzduchového válce prezentované zbraně na předepsanou počáteční rychlost na ústí 240 m/s udanou výrobcem u vzorku č. 1 dosáhne zbraň hodnotu E 40,32 J. U vzorku č. 2 dosáhne zbraň hodnotu E 29,664 J. Hodnoty E budou nad 16 J a zbraň podle § 6 písm. c) zákona o zbraních bude patřit do skupiny C, na kterou je podmínka vlastnit zbrojní průkaz.

43. **Při ústním jednání dne 3. 1. 2018** zmocněnkyně žalobce po přečtení znaleckého posudku a přehrání videozáznamu předala městskému úřadu písemné vyjádření a ústně vyjádřila nesouhlas se znaleckým posudkem a navrhla vypracování nového revizního posudku nezávislým soudním znalcem bez přiložení spisu a manipulativních otázek; dále trvala na provedení ostatních navržených důkazů, včetně ohledání místa, postačí, když se dostaví policista a vyjádří se k nákresu. Zmocněnkyně trvala na provedení důkazu výpisem z docházkového systému žalobce k osvědčení o nevěrohodnosti oznamovatelky.
44. **Žalobce v písemném vyjádření k posudku** namítl nezákonnost položených otázek a odůvodnění. Nebylo prokázáno, že by žalobce vystřelil ze vzduchovky osm ran na pozemek oznamovatelky. Zbraň předaná znalci byla odňata nezákonně a nebylo prokázáno, že se jedná o zbraň, ze které šla střelba dne 16. 8. 2016. Nepotřebné je zjištění původu země zbraně. Znalci nepřísluší provádět hodnocení důkazů a řešit právní otázky. Pochybením bylo předat znalci celý správní spis. Nepravdivé je tvrzení, že policie dne 26. 8. 2016 viděla zbraň. Použití uměle vytvořeného videa z USA znalcem je nepřípustné. Navíc zbraň použitá na videu (zřejmě typ GAMO HUNTER Extreme, ústová rychlost 480 m/s a výkon asi 35 - 40 J, se systémem přebíjení diablek jako u brokovnice, na bombičky CO₂) je zbraň úplně jiné kategorie než volně prodejné zbraně v České republice bez nutnosti mít zbrojní průkaz. Divočák na videu má velikost jako malý pes, tedy větší mládě. Zřejmě znalec nečetl ani komentáře k tomuto videu, které potvrzují vymyšlenost a zřejmě i novinářskou kachnu. Znalec dále nevhodně spekuluje přirovnáním případu z roku 1972, že zbraň byla vyrobena podomácku, střílelo se ze tří metrů a zbraň měla energii 18 J. Je nepřípustné, aby znalec dělal advokáta svědkyním a oznamovatelce. Posudek neodpověděl na klíčovou otázku, zda je možné vidět a slyšet lidskými smysly letící diabolky. Je logické, že znalec neprováděl test slyšitelnosti a viditelnosti letu diabolky technickými způsoby jako kamerou a mikrofonom, protože by nic nebylo zaznamenáno, fyzikální zákony není možné vyvrátit. Nepravdivé je tvrzení znalce, že zaschnuté listí tvoří tvrdou překážku a je slyšet dopad diabolky jako plesknutí. Opak je znám i laikovi, a to i bez testů. Navíc v době údajného spáchání přestupku dne 16. 8. 2016 žádné zaschnuté listí nebylo, vegetace byla v té době svěží. Dehonestující bylo tvrzení znalce, že žalobce s manželkou odmítli předložit krabičku od diablek – od údajného přestupku v době zpracování posudku uplynul 1 rok a 3 měsíce. Výpočty znalce jsou součtem nepřesných čísel a neodpovídají na zadanou otázku. K vyjádření žalobce doložil popis zbraně GAMO HUNTER EXTREME (ze stránek www.zlata-puska.cz) a kopii stížnosti na znalce zaslanou krajskému soudu.

45. **Městský úřad rozhodnutím ze dne 22. 2. 2018** uznání viny žalobce odůvodnil tím, že znalec ve svém posudku „*deklaroval závěry městského úřadu ze zrušeného rozhodnutí ze dne 28. 6. 2017 a ustanovení zákona o zbraních a za jakým účelem byl tento zákon přijat*“. Městský úřad dovodil, že před střelbou „*nejprve měl žalobce zjistit, zda se nenachází v blízkosti nějaké osoby v případě zjištění, že na sousedním pozemku byly osoby (což viděl žalobce, jak se ho snaží někdo fotit a měl alespoň slovně upozornit tuto osobu s foťákem)*“. Podle městského úřadu znalecký posudek potvrdil jeho závěr, že „*žalobce si na své zahradě nemůže dělat, co chce a že nemůže beztrestně střílet ze vzduchové zbraně, jestliže na sousedním pozemku se nachází skupina osob. Znalec dospěl k závěru, že diabolka letěla podzvukovou rychlostí, tudíž svědkyně nemohly slyšet let diabolky a zřejmě se špatně vyjádřily, jelikož mohly slyšet výstřel a následný dopad závislý podle druhu cíle. Tyto dva faktory probíhají tak rychle, že při spojení obou efektů jim to připadalo jako slyšitelné svištění. I když se soudní znalec nevyjádřil, zda je možno vidět let diabolky, jestliže není možné slyšet let diabolky, není na druhé straně možné vyloučit jejich zachycení vizuálním způsobem*“.
46. Městský úřad odkázal na stěžejní závěr znaleckého posudku, že žalobce porušil § 15 odst. 3 zákona o zbraních a neprovedl před střelbou „*opatření místa*“ a dále, že předložená zbraň nebyla nová, a kdyby šlo o novou vzduchovou zbraň, dosahovala by ústové rychlosti nad 16 J a jednalo by se o zbraň kategorie C, u které je podmínka vlastnit zbrojní průkaz.
47. Městský úřad dále uvedl, že „*rekapitulací odstranil*“ rozpory ve výpovědi svědkyně H. H., na kterou se odvolávala oznamovatelka v podaném vysvětlení. „*Lépe upoutávají pozornost mimořádné události, které si svědek lépe a přesněji uchová v paměti a střelba ze vzduchovky je událostí mimořádně traumatizující k zafixování v paměti. Většina svědkyň okolnosti rozhodné pro posouzení věci vnímala především smyslem, a to sluchem, což však v žádném případě nesnižuje věrohodnost, pravost, pravdivost a přesvědčivost svědeckých výpovědí. Svědci k osobě žalobce nemají žádný rodinný či blízký vztah a neměli důvod žalobci jakkoliv škodit, ale pouze plnili povinnost, kterou jim ukládá zákon*“.
48. Městský úřad uvedl, že oznamovatelka se při odvolání na podané vysvětlení neodvolávala na svědkyni H. H., ale mluvila o svědkyni M. Městský úřad dodal, že „*při takovém množství svědkyň mohlo dojít ke špatnému výkladu*“.
49. Městský úřad citoval výpovědi svědkyň a zdůraznil, že u většiny svědkyň policista vypracoval úřední záznam podle telefonických sdělení, ale důkazem se stalo pouze vysvětlení oznamovatelky, která se na něho odvolala při ústním jednání, kde ho městský úřad přečetl.
50. Podle městského úřadu si svědkyně odporovaly pouze v nepodstatných detailech: v počtu střel, v popisu zvuku střel (svištění či šustění) a ostatní svědkyně o dopadu střel do listí, jelikož nebyly v daném okamžiku, kdy létaly střely, na jednom místě zahrady. Městský úřad rozpory ve výpovědích zhodnotil, že se nejednalo o nějakou domluvu svědkyň, na klíčové události se shodly a určitá míra rozporů v detailech není nijak překvapivá a nemůže snížit přesvědčivost jednotlivých svědkyň.
51. Městský úřad uvedl k námitce žalobce, že nebyla relevantní otázka znalci, zda zbraň bez identifikačního čísla lze užívat dle platných zákonů, že toto zjištění bylo relevantní a předmětnou vzduchovou zbraň byl porušen zákon o zbraních a střelivu. K dalším námitkám žalobce vůči posudku městský úřad uzavřel, že posudek znalce prokázal odborným měřením a výpočty, zda je možné slyšet let diabolky. K námitce o zapůjčení spisu znalci městský úřad uvedl, že „*je to standardní praxe; protože soudní znalec neprovedl*

test viditelnosti diabolky, podle městského úřadu nebylo na závadu, protože když diabolku není možné slyšet, není možné jí ani vidět. To neznamena, že by svědkyně lhaly. Městský úřad neměl důvod svědkyním nevěřit. Žalobce jejich tvrzení věrohodně nezpochybnil. Naopak jejich svědectví napomohlo k odhalení protiprávního jednání žalobce“.

52. Podle městského úřadu „neplatnost znaleckého posudku může vyslovit jen příslušný soud a ne správní orgán. Pro správní orgán je znalecký posudek zásadním důkazním prostředkem. Pokud zmocněnkyně se znaleckým posudkem nesouhlasí a považuje ho za nekvalitní, pokud má za to, že se znalec zabíral všemi skutečnostmi uvedenými ve spisovém materiálu, měla a má možnost kdykoliv si nechat vypracovat nový znalecký posudek na vlastní náklady v rámci přeneseného důkazního břemene. Doložení vlastního znaleckého posudku soudním znalcem v oboru balistiky, který by dospěl k opačným závěrům než Ing. P., by pro městský úřad bylo impulsem pro zadání třetího revizního posudku. Proto námitka o špatné, respektive nedostatečné kvalitě je námitkou holou čistě spekulativní ve snaze vyhnout se postihu za přestupek v případě posudku vypracovaného soudním znalcem s dlouholetou praxí jak v trestním, tak ve správním řízení. Správní orgán nemá tedy žádné pochybnosti o jeho věrohodnosti“.
53. Podle městského úřadu znalecký posudek se svými závěry je dostačující pro „deklarování viny“ a jeho důkazní hodnota je zásadní. Z ostatních důkazů je zřejmé, že místo střelby nebylo dostatečně zajištěno, pokud diabolky létaly na sousední pozemek. Sám žalobce se ostatně vyjádřil tak, že na svém pozemku může dělat, co uzná za vhodné a povinnost k přijetí bezpečnostních opatření ignoruje. Za této situace s ohledem na znalecký posudek, který „mění a posouvá důkazní situaci na novou úroveň a již nadále není třeba konat například ohledání místa, pokud by nijak nezpochybnilo fakt nepřijetí opatření k zajištění bezpečnosti při střelbě. Svědecké výpovědi jsou dostatečně výmluvné, stejně tak přiznání žalobce a situace byla záhy po spáchání přestupku navíc přesvědčivě zachycena úkonem policisty (nákres místa, ohledání) coby v podstatě neopakovatelného úkonu. Jeho zopakování důkazní situace, respektive prokázání spáchání přestupku ovlivnit nemůže. S ohledem na změnu v dokazování v podobě přesvědčivých závěrů znaleckého posudku coby nového důkazu by již další úkony nebyly nezbytné“.
54. To, že nákres policisty je „pravdivý, svědecky potvrdil policista ve své výpovědi dne 10. 4. 2017“. Městský úřad konstatoval, že nákres pro něj byl pouze podkladem rozhodnutí a ne důkazem. Důkazem byly „svědecké výpovědi žen, které korespondovaly s podkladem, a to situačním nákresem policisty“. Městský úřad zpochybnil nově vytvořený nákres žalobce, protože ten si vyžádal dne 10. 1. 2017 kopii spisu a viděl původní nákres policisty. Proto byl tento nákres žalobce účelový.
55. Městský úřad uložil žalobci za přestupek pokutu ve výši 30 000 Kč a shrnul, že podkladem pro rozhodnutí byla výpověď žalobce, písemné vyjádření žalobce ze dne 29. 1. 2017, fotodokumentace vzduchové zbraně a situační nákres ze dne 26. 8. 2016, celý spis městského úřadu, rozhodnutí o odnětí zbraně ze dne 10. 4. 2017 a související zamítavé rozhodnutí žalovaného o odvolání. Důkazními prostředky se pro městský úřad staly svědecké výpovědi oznamovatelky, dalších sedmi svědkyň a policisty, předmětná vzduchová zbraň a znalecký posudek.
56. Městský úřad dále uvedl, že přímými svědkyněmi, které přímo pociťovaly let diabolky, byly E. Š., D. S. a E. V., střely neslyšela H. H.. Vypovídající hodnotu svědkyň nesnižuje fakt, že popisovaly doprovodný zvuk střel jinak, protože podle znaleckého posudku

výstřel a následný dopad diabolky je závislý na druhu cíle. Svědkyně E. Š. uvedla, že slyšela výstřely, které končily u oznamovatelky v nějakém listí.

57. Městský úřad neměl důvod svědkyním nevěřit, nejde o osoby *a priori* zaujaté vůči žalobci, byly poučeny o následcích nepravdivé výpovědi a jejich výpovědi nejsou „strojové, naučené, navzájem totožné“, každá svědkyně vypovídala ze svého úhlu pohledu a jen o tom, co zažila, nebo co si pamatovala. Není možné, že by si takovou skutečnost více než sedm svědkyň vymyslelo. Tvrzení žalobce, že nedošlo k ohrožení „dalších osob“ pouze relativizuje závažnost jeho jednání. Počet střel (osm) vyplynul z podání vysvětlení oznamovatelky a tento počet potvrdila oznamovatelka ve své výpovědi dne 30. 1. 2017. Žalobce přiznal až deset střel, což se pohybovalo „v této frekvenci a spektru střel. Svědkyně uvedly i jiný počet střel, ale bylo to patrně proto, že ne všechny svědkyně v uvedený den a čas stály na jednom místě“.
58. Návrhu žalobce na provedení testu slyšitelnosti letu diabolky městský úřad vyhověl formou znaleckého posudku. Znalec dospěl k závěru, že není možné slyšet střelu, jelikož letí podzvukovou rychlostí. Soudní znalec však nevyloučil, že svědkyně mohly slyšet doprovodné zvuky při výstřelu a dopadu podle druhu cíle střelby. Návrh na dokazování rozpisem směn žalobce od 11. - 12. 8. 2016 městský úřad odmítl jako irelevantní vůči projednávané věci.
59. Městský úřad „ve vší úctě a ve vztahu k nadřízenosti a podřízenosti k žalovanému“ na jeho doporučení neprovedl ohledání místa za přítomnosti svědků a neověřil na místě situační náčrtek pořízený policistou. Podle městského úřadu znalecký posudek byl dostačující „pro deklarování viny, má zásadní důkazní hodnotu a jiné úkony už jsou z hlediska dokazování nadbytečné. Znalecký posudek vyvrátil nutnost provádět ohledání na místě samém a další dokazování“. Podle městského úřadu zjištění skutkového stavu mělo takové kvality, že o něm už neexistovaly žádné důvodné pochybnosti a případné další dokazování by jen mohlo potvrdit okolnosti osvědčené předchozím dokazováním a bylo by nadbytečné a nevhodné.
60. Podle městského úřadu „u svědkyň protiprávní jednání žalobce vyvolalo následek – vzbudilo strach a obavy o zdraví a život a bylo to jistě pro svědkyně traumatizující. Svědkyně vypověděly, co svými smysly vnímaly, a není důvod, proč by jim městský úřad neověřil a nepřiklonil se k věrohodnosti těchto výpovědí. Znovu předvolávat svědkyně by vedlo k porušení zásady hospodárnosti a procesní ekonomie, protože správní orgán má postupovat tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, svědkyně by měl zatěžovat co možná nejméně. Další dokazování by mohlo ohrozit účel přestupkového řízení s ohledem na prekluzivní dobu. Slyšitelnost samotné střely vystřelené ze vzduchovky odvisí od řady neopakovatelných faktorů, jakým jsou například vzdálenost střelby, stabilita střely za letu a konkrétní povětrnostní podmínky. Svědkyně jsou svéprávné a byly řádně poučeny o svých právech a povinnostech, v minulosti nebyly účastnicemi žádného přestupkového řízení a ani „soudního jednání“. Podle městského úřadu žalobce musel slyšet ženské hlasy na zahradě oznamovatelky, jestliže to slyšela v bezprostřední blízkosti přes plot společná sousedka oznamovatelky a žalobce J. F. Bylo nepřijatelné a proti zdravému rozumu, že žalobce viděl a věděl, že si ho někdo chce vyfotit a přesto ve střelbě pokračoval, aniž „zjistil, že tato osoba není na zahradě a tím prohloubil nebezpečnost a škodlivost svého protiprávního jednání“.

61. Nestačí argumentace žalobce, že střílí na terč, za kterým má dřevěnou zábranu jako opatření, aby neohrozil žádnou osobu. Nikdy nelze vyloučit mimo jiné možnost odrazu střely, která by byla způsobila zranit kolemjdoucí osoby.
62. **Odvolací námitky** byly obdobné se žalobními.
63. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** změnil výrok, jak soud citoval v bodě 2 tohoto rozsudku, včetně snížení pokuty na 3 000 Kč. Z provedeného dokazování bylo postaveno najisto, že zbraň, kterou měl znalec k dispozici, je zbraní kategorie D podle § 7 písm. c) zákona o zbraních. To žalobce nezpochybnil a žalovaný neshledal důvody pro jiný závěr. Rovněž nejsou pochybnosti o tom, že žalobce dne 16. 8. 2016 na svém pozemku střílel. Co žalobce zpochybňoval, bylo to, že nikdy neřekl, že předložil vzduchovku, ze které střílel dne 16. 8. 2016. K tomu žalovaný dodal, že žalobce při podání vysvětlení policii dne 26. 8. 2016 uvedl, že předkládal vzduchovou zbraň a je ochoten zapůjčit ji k testu slyšitelnosti diabolky. Toto vyjádření žalobce podepsal v tom smyslu, že se jedná o zbraň, se kterou dne 16. 8. 2016 střílel. Na policii byla vzduchová zbraň vyfotografována. Při ústním jednání dne 30. 1. 2017 žalobce sdělil, že vlastní pouze jednu vzduchovou zbraň. Policista dne 10. 4. 2017 vypověděl, že zbraň, kterou mu předložil městský úřad, je totožná se zbraní, kterou ohledával a shoduje se s fotodokumentací. Tuto námitku žalovaný shledal jako účelovou.
64. Žalobci žalovaný přisvědčil v tom, že zákon o zbraních nezakazuje střelbu na soukromém pozemku, nicméně to neznamená, že mohl na vlastní zahradě střílet bez toho, aby učinil jakákoliv opatření k zajištění bezpečnosti střelby ve smyslu § 15 odst. 3 zákona o zbraních. Žalobci je známo, že pozemek kolem jeho domu sousedí s pozemkem oznamovatelky, přičemž mezi oběma pozemky je drátěný plot a jsou tam třešně a řidší listnaté stromy. To vyplynulo i z nákresů policisty žalobce, fotografií a svědeckých výpovědí. Vzhledem k tomu, že žalobce v předmětném místě bydlí trvale (vše nasvědčuje tomu, že dlouhodobě), žalovaný nezpochybnil, že žalobce má více než dobrou znalost místních poměrů (hranice pozemků, sklon terénu, umístění drobných staveb jako kůlna, pergola či bazén, rostoucí vegetace, uložení nějakého materiálu ap.). I když ze spisu vyplynulo, že i sousedé na svých pozemcích čas od času střílí a občasné střílení potvrdil i sám žalobce, nelze to vykládat tak, že by v jeho jednání ze dne 16. 8. 2016 nemohl být spatřován přestupek. Obrana, že tam střílí i ostatní, neobstojí. Záleží totiž na konkrétních okolnostech věci.
65. Výpovědi svědků a žalobce se shodují v tom, že předmětného dne byla slyšet z pozemku žalobce střelba. Ani jedna ze svědkyň žalobce či jinou osobu přímo střílet neviděla, ale žalobce uvedl, že v danou dobu na zahradě střílel a jeho pohyb tam zaznamenaly svědkyně K. a oznamovatelka. Podle svého tvrzení žalobce však střílel do plastové láhve a svědkyně nemohly slyšet letět diabolky, mohly slyšet pouze výstřel a plusknutí do plastové láhve, která byla 20 m od plotu. Z výpovědí svědkyň vyplynulo, že ke střelbě došlo v době, kdy se na zahradě oznamovatelky nacházely členky komise hodnotící úpravu zahrady oznamovatelky. Žalovaný citoval výpovědi svědkyň (jak soud citoval v bodech 23 až 29 tohoto rozsudku). Z výpovědí vyplynulo, že svědkyně H., K. a M. žádné svištění střel či diabolky neslyšely, všechny potvrdily, že se střílelo. Svědkyně S. slyšela proletět jednu střelu nad hlavou, svědkyně V. svištění vzduchu a navíc viděla něco letět, svědkyně Š. slyšela, že jim něco zašustilo nad hlavami. Oznamovatelka uvedla, že kolem její hlavy střely nelétaly. Oznamovatelka uvedla, že údajně měla svědkyně H. říkat, že někdo střílí a že slyší, jak jí střely létají kolem hlavy, což však s výpovědí svědkyně H. nekoresponduje. Není tedy pochyb o tom, že výpovědi svědkyň, které se v danou dobu nacházely na zahradě oznamovatelky (svědkyně F. byla na své zahradě a slyšela jen střílení),

se jednoznačně neshodují. Může to být dáno tím, že ne všechny se nacházely v době střelby na stejném místě (u pozemku žalobce byly svědkyně K. a oznamovatelka, zbývající svědkyně byly v jiné části zahrady), případně tím, že každá z nich situaci vnímala subjektivně jinak, a proto ji odlišně popsala (z výpovědí nevyplynulo, že by některá ze svědkyň byla odborníkem v oboru balistiky). Byť k tomu má žalobce výhrady, znalec připustil špatné vyjádření a podle něho svědkyně mohly slyšet výstřel a následný dopad závislý na spojení těchto faktorů a to mohlo vypadat jako slyšitelné svištění. Žalobce neuvedl, že by místo, kam měl střílet do plastové láhve, vhodně zajistil a učinil opatření, aby střely ani náhodou nemohly netrefit do láhve či odraz střely od překážky mířit na pozemek oznamovatelky. Ani jedna svědkyně žalobce přímo střílet směrem na pozemek oznamovatelky neviděla. Podle žalovaného jsou výpovědi svědkyň věrohodnější. Ačkoliv se žalobce snažil výpovědi všech svědků zpochybnit, neshledal žalovaný důvody k tomu, „aby jim uvěřil“. Žalovaný připustil, že mezi výpověďmi jsou drobné odlišnosti, ty však v kontextu se znaleckým posudkem nejsou natolik významné, aby obstálo tvrzení žalobce.

66. Žalovaný připustil, že nákres policisty ve srovnání s leteckým snímkem vykazuje jisté nepřesnosti, nicméně nákres nebyl vyhotoven v žádném měřítku. Ostatně ani úpravy provedené žalobcem zcela neodpovídají situaci podle leteckých snímků a z úprav žalobce je patrná snaha upravit směr střelby tak, aby to směřovalo proti výpovědím svědkyň. Žalovaný připustil, že žalobce mohl začít střílet v době, kdy o pohybu svědkyň na pozemku oznamovatelky nevěděl. Žalobce však při výpovědi na policii připustil, že mezi tújemi v zahradě oznamovatelky se zablesklo, že ho asi někdo fotí, přičemž poté ještě chvíli střílel a pak šel domů. Při výpovědi u městského úřadu žalobce uvedl, že nestřílel do směru, kde viděl záblesk a že dodržuje bezpečnost střelby a že ví, že střely budou létat jen na jeho zahradě do země nebo do hromady dřeva. Z dalších vyjádření žalobce v průběhu řízení vyplynulo, že střílel do země. Podle žalovaného za dostačující bezpečnostní opatření při střelbě na svém pozemku určitě nelze považovat pouze to, že bude střílet do země, zvláště pak v situaci, kdy ví, že sousední pozemky nejsou odděleny pevným plotem. Logické je, že střelec nebude střílet do míst, kam nevidí a kde je křoví. I při úpravě nákresu žalobce směr střelby namířil na pozemek oznamovatelky bez toho, aby tam byla nějaká pevná překážka. Tím spíše se žalobce měl zachovat jinak v situaci, kdy už zjistil, že se na sousedním pozemku nachází jiné osoby, což mu v průběhu střelby známo bylo. Přesto však ve střelbě dle svého tvrzení pokračoval a spoléhal se na to, že nestřílí do míst, odkud viděl záblesk. Podle žalovaného žalobce porušil § 15 odst. 3 zákona o zbraních. Žalovaný připustil, že je asi příliš formalistické vyžadovat, aby za dané situace na svůj pozemek umístil cedulku s označením, že tam probíhá střelba. Té by si svědkyně stejně nevšimly, protože dle nákresu jsou vstupy do jednotlivých domů z odlišných míst. Totéž by se dalo vztáhnout i na oplocení pozemku. Každopádně žalobce měl střílet na takovém místě, kde to bude zcela bezpečné a nebude hrozit v důsledku střelby ohrožení života nebo zdraví osoby nebo způsobení škody na majetku. V daném případě postačuje ohrožení a není třeba, aby k újmě na zdraví či na majetku skutečně došlo.
67. Pokud žalobce nesouhlasil se závěry znaleckého posudku, bylo na něm, aby si nechal zpracovat svůj znalecký posudek a ten v řízení předložil. To však neučinil. Důkazní břemeno se přeneslo na něj, byť je primárně povinností správního orgánu vinu obviněnému prokázat. K videu přiloženému k posudku znalcem žalovaný uvedl, že sloužilo pouze k dokreslení a samo o sobě není důkazem.

68. Podle žalovaného nebylo třeba provádět ohledání na místě, protože spis obsahuje potřebné množství fotografií a leteckých snímků.
69. Soud dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
70. První spornou otázkou bylo, jestli žalobce spáchal přestupek podle § 15 odst. 3 zákona o zbraních, resp. jestli mu byl prokázán.
71. Podle § 15 odst. 3 zákona o zbraních *střelba ze zbraně uvedené v § 7 písm. c) až g) nebo ze zbraně uvedené v § 7 písm. k) je zakázána na místě, kde by střelbou mohl být ohrožen život nebo zdraví osoby nebo způsobena škoda na majetku, není-li na takovém místě určen pro střelbu bezpečný prostor, zajištěn dohled odpovědné osoby nebo není-li takové místo viditelně označeno jako místo, kde probíhá střelba a na kterém je střelba umožněna pouze s vhodnými ochrannými pomůckami*.
72. V uvedeném ustanovení se hovoří o střelbě, kterou by mohl být ohrožen život nebo zdraví nebo by mohla být způsobena škoda na majetku. V daném případě by muselo jít o střelbu, která by mířila na pozemek oznamovatelky a střely by rovněž dopadaly na její pozemek nebo na osoby a věci na jejím pozemku nebo by je ohrožovaly.
73. K prokázání takového skutku či jednání by bylo nutné střely na pozemku oznamovatelky nalézt (zajistit stopy protiprávního činu). V celém správním řízení od oznámení skutku den po údajné střelbě na pozemek oznamovatelky, tj. ode dne 17. 8. 2016, do ukončení dokazování zřejmě v den vyhotovení rozhodnutí městského úřadu ze dne 22. 2. 2018, tj. asi za rok a půl, nebyla zajištěna ani jedna diabolka a ze správního spisu nevyplývá, že by se policie či městský úřad či kdokoli jiný (včetně oznamovatelky a svědků) pokusili na zahradě oznamovatelky alespoň jednu vystřelenou diabolku důvěryhodným způsobem a včas zajistit. Žádná z údajných diabolek nebyla předána znalci k balistické zkoušce, jak je tomu v obdobných případech. K tomu soud dodává, že záměr ukončit dokazování městský úřad podle správního spisu žalobci vůbec nesdělil a po seznámení se znaleckým posudkem a správním spisem městský úřad přistoupil přímo k vydání rozhodnutí o přestupku.
74. Tím, že policie nezajistila při ohledání místa den po údajném spáchání přestupku vystřelené diabolky ani zbraň, zmařila možnost provést řádné dokazování. Náprava tohoto vadného postupu se podle následných postupů policie a městského úřadu, znalce a žalovaného, zaznamenaných ve správním spise, nezdařila, zajistit vystřelené diabolky se ani nikdo po celou dobu správního řízení nepokusil. Balistickou zkoušku k předmětnému přestupku pak nebylo možné provést řádně v plném rozsahu. Další vadou postupu policie před zahájením správního řízení bylo, že se ani nepokusila zajistit plastovou láhev, do které měl žalobce střílet.
75. Spor se vedl o to, kam mířila střelba žalobce a kam dopadaly vystřelené diabolky. Bez zajištění potřebných stop bylo možné jen stěží prokázat střelbu žalobce na pozemek oznamovatelky. Zjištění stop se provádí co nejdříve po činu, aby se dala rekonstruovat situace při samotném činu. Podle § 158 odst. 3 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku, zajištění stop a učinění dalších neodkladných a neopakovatelných a jiných úkonů může předcházet i sepsání záznamu o zahájení úkonů v trestním řízení. To se však v posuzovaném případě nestalo a policie žádné stopy nezajistila.
76. Usvědčujícími důkazy v posuzované věci nebyly výpovědi sedmi žen, protože ani jedna přesvědčivým a důvěryhodným způsobem nevypověděla, že by žalobce při střelbě

na pozemek oznamovatelky viděla, ani jedna nesebrala za celou dobu ze země vystřelenou diabolku, nikdo ten den nevolal policii, ani nikoho v tu chvíli o pomoc, nikdo nekřičel, dokonce ani neoslovil žalobce. Jak vyslovil znalec Ing. P., let diabolky není slyšet, takže svědkyně nemohly „slyšet svištění střely kolem hlav“.

77. Naprostou přirozenou reakcí člověka, který bezpečně ví, že byl spáchán přestupek nebo jiný protiprávní čin a že se cítil ohrožený na zdraví nebo životě, by bylo, aby nějakým způsobem volal o pomoc a včas (ten den) sdělil svou verzi příběhu, jinak se jeho chování může jevit jako účelové (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2018, č. j. 3 As 203/2017-32, bod 17 a tam citovaná další judikatura). V tomto ohledu jsou jak podaná vysvětlení, tak svědecké výpovědi v dané věci málo důvěryhodné a nedostatečné, výpovědi měly malou vypovídací hodnotou a vykazovaly rozpory a odlišnosti navzájem i v porovnání s vysvětleními.
78. Prokázaný nebyl ani čas střelby, který neuvedla ve svědecké výpovědi žádná ze svědkyň, kromě H. M., která uvedla, že na zahradu oznamovatelky došly kolem 18. hodiny a po 5 - 10 minutách slyšela nějaké výstřely. Tato její výpověď byla ohledně času střelby v rozporu s výpovědí žalobce, s jejím vysvětlením policii i s vysvětlením ostatních svědkyň.
79. Údajné svištění střel slyšely ze sedmi svědkyň pouze E. V. (která slyšela svištění ve vzduchu) a E. Š., která vypověděla, že „jim šustilo nad hlavami“. Takové výpovědi však k usvědčení z přestupku samy o sobě nepostačují.
80. Ve správním řízení správní orgány neosvědčily v souladu s § 3 a § 50 a násl. správního řádu, že dne 16. 8. 2016 žalobce střílel z odňaté zbraně. To by mohlo být postaveno najisto anebo prokázano bez důvodných pochybností, kdyby žalobcem předloženou zbraň, plastovou láhev a diabolky policie zajistila dne 17. 8. 2016 a předala včas k balistické zkoušce.
81. Usvědčujícím důkazem nebyly podle soudu ani vrypy do rýny domu oznamovatelky, protože nebylo osvědčeno žádným důkazem, že by je způsobil žalobce, a to dne 16. 8. 2016.
82. Obsah ani jednoho z úředních záznamů o podání vysvětlení nemohl být v souzené věci důkazem, proto z nich nemohlo napadené rozhodnutí vycházet. Úřední záznam není plnohodnotným důkazním prostředkem ve správním řízení, což výslovně stanoví § 137 odst. 4 správního řádu, ani v trestním řízení. Podle § 158 odst. 6 trestního řádu, ve znění účinném ke dni 21. 1. 2017 (výslech oznamovatelky) *o obsahu vysvětlení, která nemají povahu neodkladného nebo neopakovatelného úkonu, se sepíše úřední záznam. Úřední záznam slouží státnímu zástupci a obviněnému ke zvážení návrhu, aby osoba, která takové vysvětlení podala, byla vyslechnuta jako svědek, a soudu k úvaze, zda takový důkaz provede. Úřední záznam lze v řízení před soudem užít jako důkaz pouze za podmínek stanovených tímto zákonem. Je-li ten, kdo podal vysvětlení, později vyslýchán jako svědek nebo jako obviněný, nemůže mu být záznam přečten, nebo jinak konstatován jeho obsah.* Podle § 211 odst. 6 trestního řádu se souhlasem státního zástupce a obžalovaného lze v hlavním líčení číst i úřední záznamy o vysvětlení osob a o provedení dalších úkonů (§ 158 odst. 3 a 5). Takový souhlas žalobce však ve správním spise městského úřadu není vůbec obsažen. Čtení vysvětlení oznamovatelky (podané před zahájením správního řízení) bez souhlasu žalobce bylo ve správním řízení nezákonné. Zjištění skutečností z vysvětlení oznamovatelky bylo z hlediska dokazování z důvodu nezákonného získání nepoužitelné.

83. Úřední záznam o podání vysvětlení poskytuje správnímu orgánu pouze předběžnou informaci o výpovědi možného budoucího svědka a nelze jej považovat za důkazní prostředek. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu slouží svědecká výpověď osoby, která vysvětlení podala, nikoli tento záznam (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115, publikovaný pod č. 1856/2009 Sb. NSS). K otázce použitelnosti úředních záznamů o podání vysvětlení v přestupkovém řízení se vyjádřil Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 9. 9. 2010, č. j. 1 As 34/2010-73, publikovaném pod č. 2208/2011 Sb. NSS. Uvedl, že „*[význam úředního záznamu o podaném vysvětlení dle § 61 zákona o policii spočívá v přestupkovém řízení v tom, že na jeho základě si může správní orgán předběžně vyhodnotit význam případné svědecké výpovědi dané osoby z hlediska skutečností, které je třeba v konkrétním řízení o přestupku prokazovat. Při samotném výsledku svědka (obviněného) však nesmí být úřední záznam o podaném vysvětlení čten namísto výpovědi svědka (obviněného), slouží pouze jako informační zdroj pro formulaci otázek kladených správním orgánem svědkovi směřujících k podrobnému objasnění skutečností obsažených v úředním záznamu. Na podkladě odpovědí na tyto otázky pak může být posouzena věrohodnost jeho výpovědi. V případě rozporů mezi výpovědí a obsahem úředního záznamu však na to může být daná osoba výslovně dotázána. V přestupkovém řízení totiž není třeba dovést zákaz použití úředních záznamů o podaném vysvětlení tak daleko jako v řízení trestním (...), a to zejména s ohledem na menší formálnost přestupkového řízení a na obecně významnější roli úředních záznamů o podání vysvětlení v iniciaci tohoto typu řízení.*“ Z uvedeného plyne, že úřední záznam lze užít pro potřeby volby strategie dokazování (nikoliv tedy jako samotného důkazu) a lze jeho srovnáním se svědeckou výpovědí svědka hodnotit i otázku věrohodnosti jeho výpovědi. V posuzovaném případě se městský úřad na rozpory mezi vysvětleními a výpověďmi svědky nedotazoval.
84. Ústavní soud České republiky dokonce připouští, aby při dokazování v samotném trestním řízení i přes procesní pochybení při výpovědi svědka (zejména z hlediska omezení práva na obhajobu) bylo k takové výpovědi přihlédnuto, podmínkou je však existence soustavy dalších přímých či nepřímých důkazů (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 8. 7. 2014, sp. zn. III. ÚS 1736/13, zejména odst. 26 - 28, obdobně srov. náleze ze dne 14. 5. 1999, sp. zn. IV. ÚS 135/99). To se však v souzené věci nestalo a vadné zjištění skutkového stavu z vysvětlení oznamovatelky bylo jako důkaz nepoužitelné.
85. Městský úřad uvedl, že rozpory mezi výpověďmi odstranil „*rekapitulací*“. Takový postup je nezákonný. Pokud by správní orgán vůbec z výpovědí osvědčil rozdílné verze příběhu, rozpory mezi nimi může odstranit pouze dalšími důkazy získanými v souladu se zákonem, zejména dalšími svědeckými výpověďmi. Úvahy může vést správní orgán teprve poté, co postaví najisto skutkový stav a vybere právní předpis, pod kterým ho podradí. Jinak jsou úvahy předčasné.
86. Správní orgán je povinen přesně a úplně zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí. Volba, množství a druh prováděných důkazů jsou věci správního uvážení. Stejnou zásadou je ovládáno i následné hodnocení provedených důkazů. Pokud je odpovědnost za přestupkové jednání dovozována z nepřímých důkazů, musí tyto důkazy tvořit ucelený logicky provázaný důkazní řetězec, v němž žádný důkaz nezpochybňuje pravost, věrohodnost a přesvědčivost důkazů ostatních. Logická a ničím nenarušovaná soustava vzájemně se doplňujících nepřímých důkazů musí spolehlivě prokazovat všechny okolnosti spáchaného skutku, majícího znaky skutkové podstaty přestupku, nad vši rozumnou pochybnost stavět najisto,

že se jednání dopustil právě ten, kdo má být za přestupek postižen, a současně vylučovat možnost jiného závěru (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2007, č. j. 8 As 10/2006-48).

87. Důvodná byla rovněž žalobní námitka **nepřípustnosti řešení právních otázek znalcem** a následné převzetí této vady městským úřadem do napadeného rozhodnutí.
88. Podle § 56 věty první správního řádu *závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, a jestliže odborné posouzení skutečností nelze opatřit od jiného správního orgánu, správní orgán usnesením ustanoví znalce*. Znalec se může vyjadřovat pouze ke skutkovým otázkám, nikoli právním (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2010, č. j. 1 Afs 71/2009-113, ze dne 5. 11. 2008, č. j. 1 As 59/2008-77, nebo ze dne 11. 5. 2017, č. j. 3 As 142/2016-113).
89. Městský úřad v posuzovaném případě zadal znalci řešení právních otázek, což bylo vadou řízení (viz bod 38 tohoto rozsudku). I přesto, znalec měl vědět, že je oprávněn hodnotit pouze skutkové otázky, nikoli právní a s tímto odůvodněním měl odpovědi na právní otázky odmítnout. Naopak, znalec neodpověděl na všechny otázky týkající se skutkové stránky – zejména na dotaz o viditelnosti letu diabolky. Městský úřad nenechal posudek doplnit a nepřípustně si učinil o této otázce úsudek sám a navíc ho přesvědčivě neodůvodnil.
90. Řešením právních otázek znalec porušil § 8 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění účinném ke dni vydání posudku (dále jen „zákon o znalcích a tlumočnících“), podle kterého *znalci (tlumočníci) jsou povinni vykonávat znaleckou (tlumočnickou) činnost řádně, ve stanovené lhůtě, oboru (jazyce) a odvětví, pro které byli jmenováni*.
91. Uvedeným jednáním se znalec dopustil přestupku podle § 25a odst. 1 písm. a) zákona o znalcích a tlumočnících, jak rozhodl předseda zdejšího krajského soudu dne 7. 1. 2020 (rozhodnutí č. j. Spr. 187/2018).
92. Městský úřad poté i po chybném zadání a vydání nesprávného posudku znalcem neměl k jeho odpovědím na právní otázky vůbec přihlížet. Městský úřad však vystavěl na tomto vadném posudku znalce své skutkové závěry a rozhodnutí o přestupku (jak soud podrobně citoval v bodech 44 – 58 tohoto rozsudku).
93. Ústavní soud ve své rozhodovací praxi v oblasti trestního práva tuto zásadu vyjádřil takto: *„Podle pravidla in dubio pro reo, není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj., jsou-li přítomny v daném kontextu důvodné pochybnosti, jež nelze odstranit ani provedením dalšího důkazu, nutno rozhodnout ve prospěch obviněného. Hodnocením důkazů ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu se rozumí hodnocení věrohodnosti a pravdivosti důkazů, hodnocení jejich závažnosti, jakož i hodnocení jejich zákonnosti. Volné hodnocení důkazů je pak procesní maximou, dle níž trestním řádem není dána apriorní hierarchie váhy či důkazní síly důkazních prostředků“* [nález sp. zn. I. ÚS 733/01 ze dne 24. 2. 2004 (N 26/32 SbNU 239)]. Obdobně v nálezu ze dne 19. 8. 2004, sp. zn. III. ÚS 224/04 (N 116/34 SbNU 213), Ústavní soud uvedl, že obecné soudy by v trestním řízení měly zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, „a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Provedené důkazy musí zhodnotit podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Pokud by ani po doplněném dokazování nebylo možno dosáhnout praktické

jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj. pokud by v daném kontextu zůstaly důvodné pochybnosti, jež nelze odstranit ani provedením dalších důkazů, bylo by nutno, v souladu se zásadou presumpce neviny (§ 2 odst. 2 tr. ř.) a z ní vyplývající zásadou in dubio pro reo, rozhodnout ve prospěch obžalovaného“.

94. Soud k dokazování uzavírá, že v posuzovaném případě zde nebyl žádný přímý důkaz o vině žalobce ani logicky provázaný řetězec nepřímých důkazů, které by městský úřad získal v souladu se zákonem a které by osvědčily vinu žalobce. Naopak, zde byly důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu a skutek nebyl prokázán.
95. Za dané procesní situace bylo nadbytečné se zabývat ostatními žalobními námitkami. K opakované námitce podjatosti soudkyně se vyjádřil opakovaně Nejvyšší správní soud, žalobce byl s oběma jeho usneseními seznámen.
96. Z výše uvedených důvodů soud v souladu s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. bez jednání napadené rozhodnutí žalovaného zrušil, protože skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaný shora podaným právním výkladem podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.
97. Úspěšnému žalobci v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. soud přiznal náhradu zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč. Náhradu cestovného k jednání soudu dne 16. 1. 2020 soud žalobci nepřiznal. Ostatně, žalobce cestovné ani nepožadoval a navíc by mu ho soud nemohl přiznat, protože žalobce při jednání pouze vznesl námitku podjatosti a jednání tak bylo neúčelné, žalobce mohl námitku zaslat poštou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 7. února 2020

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně